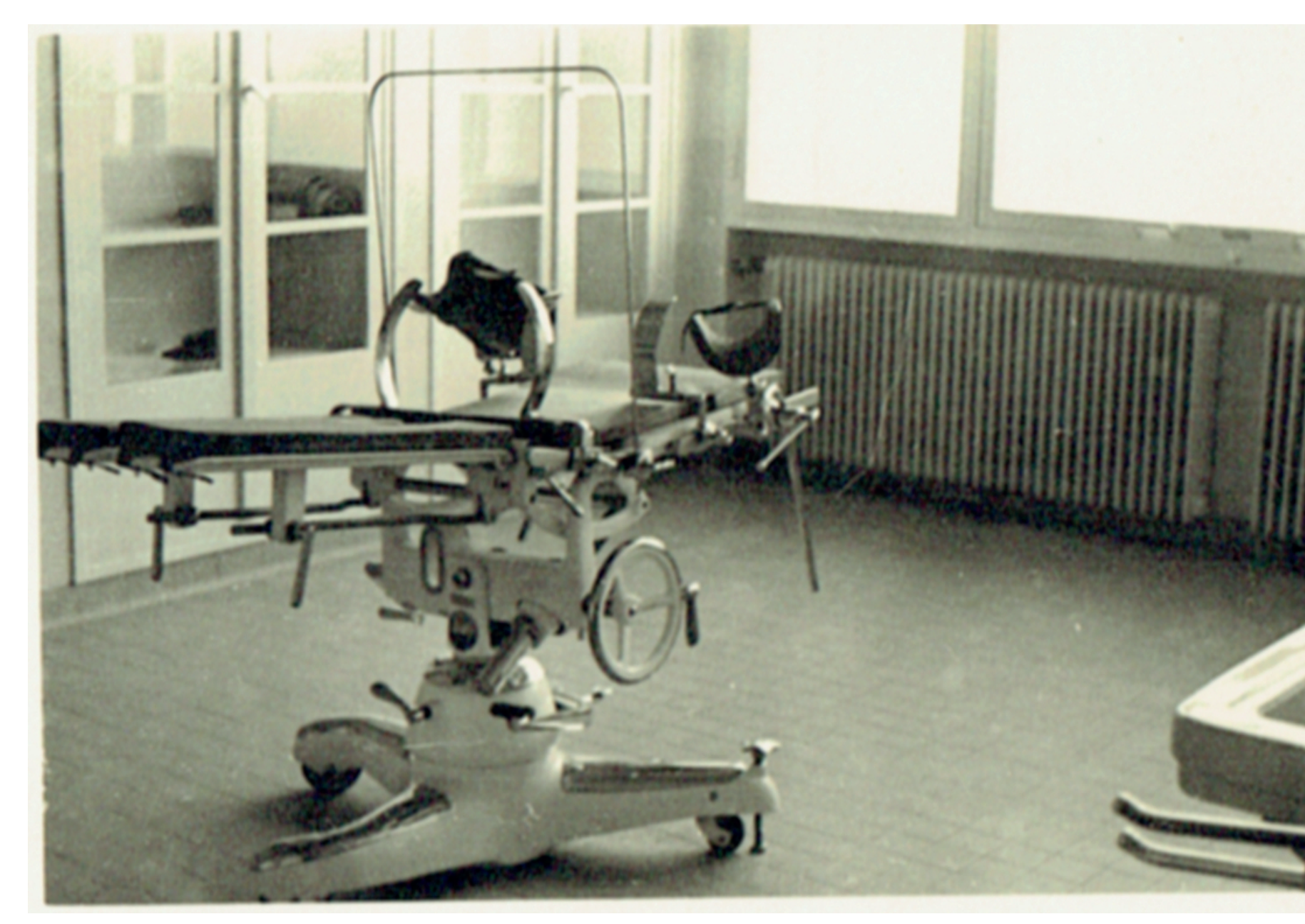

II wojna światowa – Lazaret

Zdjęcia z okresu II wojny światowej

Pomagali rannym żołnierzom i ludności cywilnej

Pamiętnikowa tablica zamieszczona na elewacji szpitala

W okresie okupacji w Szpitalu Miejskim w Krotoszynie nadal udzielano pomocy medycznej dla cywilnych mieszkańców.

Walki w okolicach Krotoszyna

Pod koniec II wojny światowej, w styczniu 1945 r., ze względu na zbliżające się wojska Armii Czerwonej, Niemcy ewakuowali szpital. Krotoszyn wyzwolony został przez Rosjan 23 stycznia. Walki z Niemcami toczyły się na przełomie stycznia i lutego na linii Gorzupia-Krotoszyn-Benice oraz w okolicach Kobylina.

Lazaret, czyli frontowy szpital polowy

W budynku szpitala, grupa ochotników z Krotoszyna pod przewodnictwem m.in. Gerwazego Świdorskiego – ówczesnego studenta medycyny, zorganizowała i prowadziła "Powstańczy Lazaret Frontowy", do którego trafiali ranni żołnierze – Rosjanie, Niemcy, Polacy oraz cywile. Personel składał się z blisko 80 osób. Były wśród nich siostry Elżbietanki, członkowie przedwojennych drużyn ratowniczych Polskiego Czerwonego Krzyża, harcerze z Szarych Szeregów, członkowie "Odrodzenia" – młodzieżowej organizacji konspiracyjnej współpracującej z harcerstwem oraz osoby niezwiązane z żadną organizacją. W pracę Lazaretu angażowali się lekarze: Gerwazy Świdorski (komendant "Powstańczego Lazaretu Frontowego", wówczas student medycyny), Rudolf Blechert, Eugeniusz Wilczkowski, Stanisław Strykowski, Władysław Bolewski, Julian Lorkiewicz.

Uratowali życie wielu osób

Dzięki tym wszystkim osobom, kilkuset rannych, którzy trafili do Lazaretu otrzymało najpilniejszą pomoc medyczną ratującą ich zdrowie i życie, bez względu na ich narodowość. Lazaret działał do maja 1945 r.